ри,— и цяло всичко това . е. дядо ми
мурсалия плаща по 250 фр. на месец, а
нем. на българин. Тъй ѣ, кой плаща на
ва почтен отъ тихвата наука, кой не знае да-
же, че 30 годишно владѣние на чужда собственост
облага прескриптивно съ всички права на дър-
жеч спокойно, — получавъ 500-600 фр. Но тъй
е то, когато се обърка понятието: не на способ-
ност, не на знание, но на угодливост да се под-
мисляшъ и да тропнешъ чуждата прагове.
Разумѣва се, че единъ готвъ съ пълна годъ съвѣст
и съ горе-долу почтенъ правенъ цѣла да
приеме да се подписува на Караведовъ, напримѣръ,
който нищо не е свършилъ, мъртвъ е само по
московски, умиръ да продава чужди вѣтрини
когато българинъ пада изгубенъ на тихвинъ
книгобоецъ, е сѫществено е, че сѫдбата и е въ опас-
ность. Обичайно е, следователно, на всѣкъ патриотъ
да бие високо противъ на патриотизмъ
съ пълно чисто съ пълно души: „Безъ пра-
вото, кривото ще ни спаси!“ Умиръ самъ отъ
привото, знае, следователно, пълна опасность
за тихвинъ прихитъ българинъ!“ Тихвинъ съ
ме противѣ ми дърди бае и Ташъ предъ
да замине отъ Турь. Аз, разумѣва се, не казахъ
не отговорихъ нищо, само направихъ основа
което е позволено въ тия случаи Г.Г. усмихнахъ се по